

Puijon Latu ry - JÄSENLEHTI 3/2014

Puijon Latulainen

-www.puijonlatu.fi-

Pyöräretkellä Hiiumaalla Länsi-Virossa 20-25.7.2014 Olympia matkatoimiston ja Suomen Ladun järjestämällä pyöräretkellä Kuvassa vasemmalta lukien: Jorma, Sirpa, Sari, Riitta, Maili ja paikallisopas Urmas. Olemme sodassa kaatuneiden muistomerkillä. **Kuva:** Riitta Karhunen

Aapo ja syksyn korut. **Kuva:** Martti Rissanen

Puijon Latu ry

Pilpantie 261, 70870 KUOPIO
(toimii puheenjohtajan
postiosoitteena)

*Puijon Latu on Suomen Latu ry:n
Kuopiossa toimiva
jäsenyhdistys.*

Pankkiyhteys:

IBAN FI24 3636 3010 4504 76
BIC: TAPIFI22
(Viestiksi maksun aihe)

Internet-sivut:

www.puijonlatu.fi
Webmaster: Timo Sylvänne,
puh. 044 571 6554
timo.sylvanne@aanimeri.fi

Pilpan varaukset/tiedustelut:
puh. 040 537 8038

Puijon Latulainen 03/2014

Vastaava toimittaja:

Päivi Heikkinen

Tiedotustöryhmä:

Ensio Holopainen,
Paavo Jaakkola,
Riitta Karhunen,
Vesa Karhunen,
Martti Rissanen,
Pii-Annele Santavuori ja
Timo Sylvänne

Jakelu:

Puijon Latu ry:n jäsenet
(Suomen Latu/ jäsenrekisteri) ja
yhteistyökumppanit

Painopaikka:

Kevama Oy, Kuopio
Painos 1050 kpl

Etukansi: Ruskaretkellä
(Kuva: Risto Häyrinen)

Osoitteen muutokset:

Suomen Latu jäsensihteeri
Ulla Kosonen,
puh. 044 722 6301,
jasensihiteeri@suomenlatu.fi

Seuraava numero:

Ilmestymisviikko 5/2015
Aineisto 11.1.2015 mennessä
Martti Rissaselle,
puh. 050 595 9021,
martti.iivari52@gmail.com

- TAPAHTUMAKALENTERI -

Puijon Latu ry - Tapahtumakalenteri (Syksy 2014)

HUOM. Tapahtumatietoja tarkennetaan [www-sivuille: http://www.puijonlatu.fi/](http://www.puijonlatu.fi/)

Seuraa myös Savon Sanomien urheilumuistiota.

		Yhteyshenkilö/-tiedot
Geokätköilyä		<i>Hannu Räsänen, 044 274 7092 hannu.rasanen@hotmail.com</i>
Retkiluistelua olosuhteiden salliessa		http://www.puijonlatu.fi/retkiluistelu
Aika	Tapahtuma	Yhteyshenkilö/-tiedot
SYYSKUU		
la 27.9. - su 28.9.	Karpaloretki Tiilikan kansallispuistoon	<i>Veikko Saikkonen, 050 548 4613 veikko_saikkonen@msn.com</i>
LOKAKUU		
la 11.10.	Syystalkoot Pilpassa klo 10	<i>Puijon Ladun puhelin, 040 537 8038</i>
ke 15.10.	Melontakauden päätös ja uuden suunnittelua	<i>Paavo Jaakkola, 040 089 2443 paavo.jaakkola@lehtikuusikko.fi</i>
ke 22.10.	Retkeilyn teemailta	<i>Heikki Väisänen, Heikki.Vaisanen@uef.fi</i>
la 25.10.	Syystalkoot Pilpassa klo 10	<i>Puijon Ladun puhelin, 040 537 8038</i>
MARRASKUU		
marras- joulukuu	Melontaharjoitukset Niiralan uimahallissa alkaen la 8.11.	<i>Antti Luoranen, 040 539 4767 luoranen@luukku.com</i>
ke 5.11.	Puijon Ladun syyskokous	<i>Vesa Karhunen, 040 027 5562 vesa.karhunen@dnainternet.net</i>
la 22.11, la 29.11. la 13.12.	Eskimokäännöskurssi Niiralan uimahallissa	<i>Antti Luoranen, 040 539 4767 luoranen@luukku.com</i>
la 15.11.- su 16.11.	Kaamosyöpyminen	<i>Kirsi Tuppurainen, 040 707 8367 ks.tuppurainen@luukku.com</i>
la 29.11.	Talkoolaisten teatteri	<i>Riitta Karhunen, 040 758 6844 rkarhunen@gmail.com</i>

Puijon Latu ry - Tapahtumakalenteri (Syksy 2014)

JOULUKUU

marras- joulukuu	Melontaharjoitukset Niiralan uimahallissa	<i>Antti Luoranen, 040 539 4767 luoranen@luukku.com</i>
la 6.12.- la 13.12.	Ensilumen hiihtoviikko Kiilopäällä	<i>Pekka Tikkanen, 040 501 0345 pekka.tikkanen@ppa.inet.fi</i>
la 6.12.	Lipunnosto Pilpassa	<i>Vesa Karhunen, 040 027 5562 vesa.karhunen@dnainternet.net</i>
la 13.12.	Pikkujoulu Pilpassa	<i>Vesa Karhunen, 040 027 5562 vesa.karhunen@dnainternet.net</i>
ke 31.12.	Uudenvuoden hiihto ja vastaanotto Pilpassa	<i>Vesa Karhunen, 040 027 5562 vesa.karhunen@dnainternet.net</i>

- Puijon Latu ry Toivottaa Kaikille Jäsenilleen Liikunnallista Vuotta 2015 -

Puijon Latu ry – Tapahtumia (Kevät 2014)

14. – 15.2 21. – 22.2.	Muumihiihtokoulu	<i>Kirsi Tuppurainen, 040 707 8367 ks.tuppurainen@luukku.com</i>
---------------------------	-------------------------	--

Muista vuoden 2015 tapahtumista tarkemmin Puijon Latulaisen seuraavassa numerossa 01/2015. Numeroon tuleva materiaali viimeistään su 11.1.2015

*Martti Rissaselle martti.iivari52@gmail.com
(Lehden suunniteltu ilmestymispäivä: pe 30.1.2015)*

Iloa, oppia ja satoa -YHDESSÄ VILJELLEN

Pilpan pellolle on levitetty paksu heinämatto. Sen viereen on kasattu kesällä niitettyä kasvustoa, jolla matolle levitetävää lantakompostia ilmastetaan ja peitellään. Kohta on rinne traktorin jäljiltä mustalla mullalla. Talveksi se saa olkkatteen, jonka alle keväinen rikkaruohokasvusto tuupertuu. Talvivalkosipuli Aleksandra ja palsternakan siemenet pääsevät penkkiin jo syksyllä. Ehkä myös hedelmäpuut, marjapensaat, mansikan taimet ja monivuotiset yrtit muuttavat Pilppaan ennen lumen tuloa.

Kärrikaupalla kurpitsaa. Kuva: Selma Eliisa Kilpi

Yhteisöviljely - Uudenlainen tapa tuottaa lähiruokaa

Yhteisöviljelmä (CSA – Community Supported Agriculture) on uudenlainen tapa tuottaa lähi- ja luomuruokaa. Perusperiaate on, että kuluttajat jakavat riskit yhdessä viljelijän kanssa. Toteutustapoja on useita viljelijävetoisesta systeemistä osuuskuntamalleihin. Puijon Ladussa suunnitellaan yhteisöviljelijöiden alajaoston perustamista. Jaosto keskuudessaan päättäisi viljelylajikkeista, kustannusten jakamisesta ja muista toimintaperiaatteista. Luonnonmukaisia kestopiljelyperiaatteita (permaculture) noudattavalle viljelmälle on mahdollista saada kansainvälistä vapaaehtoistyövoimaa Wwoof-järjestön (<http://www.wwoofindependents.org/>) kautta.

Vastuut ja sato jaetaan

Yhteisöviljelmä ei ole perinteistä palstaviljelyä siinä mielessä, että jokaisella olisi oma pieni tonttinsa, vaan kaikki viljelytoimet tehdään yhdessä, kokeneen viljelijän johdolla. Toiminta sopii siis myös vasta-alkajille ja niille, joiden viljelyharrastuksia liikuntarajoitteet, matkailu, työ- ja perhekiireet haittaavat. Jaamme vastuut ja sadon yhteisesti hyväksyessämme periaatteiden mukaisesti. Osallistujat voivat valita itselleen mieluisia tehtäviä: joku voi erikoistua tuhkalannoitukseen, toinen mieluummin majoittaa kansanvälisiä vapaaehtoisia kuin kykkii porkkanapenkkiä kitkemässä. Yksi kaipaa talikonvarteen lihaksia kasvattamaan, toinen haluaa hellin sormin koulia pieniä taimia uusiin ruukkuihin. Yhteisöpuutarhassa kaikki löytävät oman tapansa osallistua yhteisen sadon tuottamiseen.

Multaisin terveisin,

Selma Eliisa Kilpi

Uuden katon alla

- LATUMAJA EHOSTUI

Pilpan latumajaa uudistettiin kesän aikana. Ammattilaiset ja talkoolaiset tekivät hyvää yhteistyötä. Kevät vihertyi kesäksi ja bonuksena rakentajat saivat tarkkailla luontoa ja muuttoaaltoa katon harjalta.

Vesa - "Piällysjmies"

Puheenjohtajallamme Vesa Karhusella oli vastuu rakennushankkeen kokonaisuudesta, luvista ja piirustuksista alkaen. Rakentamisen aikaan hän huolehti hankinnoista ja oli aina siellä missä tekijämiestä tarvittiin.

Olit aina ensimmäisenä paikalla ja viimeisenä sulkemassa ovia: Oliko raskas urakka?

Tekemisen meininkiin voi kai parhaiten vaikuttaa omalla esimerkillään. Oli mukavaa havaita, että talkoolaisia tuli riittävästi eri työvaiheisiin. Laskin, että kaikkiaan talkoopäiviä kertyi yli 351 ja työtunteja 2457.

Kohdallani järjestelyt ja hankinnat tietysti aiheuttivat omia kiireitään, mutta lupsakka ja toimielias henki karkoitti stressin tästä työmaalta. Haluan lämpimästi kiittää kaikkia talkoolaisia: Ilman teidän panostanne hanke ei olisi toteutunut.

Rakennukseen tehtiin suurin korjaus sitten valmistumisen. Miten yhteinen latumajamme uudistui?

Majan katto purettiin kokonaan, keittiöstä myös lattia ja seinärakenteita kalusteineen. Purettaessa törmättiin moniin seikoihin, jotka vahvistivat käsitystämme korjauksen tarpeellisuudesta. Välipohjan villoissa oli alivuokralaisten (oravat, lepäkot, linnut, hiiret, ampieiset...) mylläämiä pesiä ja jätöksiä. Myös rakenteissa oli puuttellisuuksia, ja talon tekniikka osin vanhentunutta.

Kattorakenne sai tukevammat kattotuolit ja vahvemman eristekerroksen. Näkyvin muutos on pitemmät räystäät, joiden tarkoituksena on estää vesiroiskeiden pääsy seinille. Keittiö laajentui, kun vanha piippu purettiin. Lattia laatoitettiin ja sai lattialämmityksen. Myös kalusteita ja koneita uusittiin.

Mitä hyötyjä remontista on yhdistyksille ja jäsenille?

Välittömän hyödyn saavat emännät, myyntivuorolaiset ja vuokralaiset. Modernisoitu tila helpottaa työskentelyä joka suhteessa. Eristevillan lisäys tuo

säästöä energialaskuihin. On myös turvallisempi olla, kun arvokkaan majan rakenteet on päivitetty ja työvaiheet dokumentoitu. Kustannusarvio, 20.000 €, tuplaantui, mutta sen kuittaavat hyödyt tulevina vuosina. Velkaa remonttiin ei tarvittu.

Mihin suuntaan haluat viedä Pilppaa kokonaisuutena?

Toivottavasti voimme jatkossa tarjota enemmän perheille. Perhetilaisuuksien runsas kävijämäärä ainakin viittaisi tarpeeseen. Kesällä raivattiin väylä pulkkamäelle ja puuhakenttää suunnitellaan. Myös palstaviljelyn täydennykseksi tuleva yhteisöviljely voi kukkia mukavaa yhdessäoloa.

Petri - Rakennusmestari

Rakennustyön vetäjäksi saatiin Lapinlahden Mikan kylästä rakennusmestari Petri

Jaloniemi. Hän toimi osallistuvana rakentajana ja vastaavana mestarina. Petri on valmistunut rakennusmestariksi v.1990 ja toiminut kuusi vuotta yrittäjänä. Mestarin monipuolista osaamista tarvittiinkin eri käänteissä, eikä voinut olla huomioimatta hänen huolellista paneutumistaan työvaiheisiin.

Miten tullaan rakentamisen ammattilaiseksi?

Valmishan ei ole koskaan. Varmaan auttaa, jos näkee rakentamisen kenttää eri puolilta. Oma tieni yrittäjäksi on kulkenut kunnasta ja rakennusliikkeistä saatujen kokemusten kautta. Molempien sektorien tunteminen auttaa paljon yrittäjää. Erikoistumiseni hirsirakennuksiin on vielä oma juttunsa. Siihen osaamiseen jokainen kohde antaa myös uutta tietotaitoa. Kaiken kaikkiaan, asenteen on oltava kohdallaan, tehtävä hyvää jälkeä ja haettava aktiivisesti tietoa istahtamalla joskus pulpettiinkin.

Kuinka haasteellista oli tehdä töitä näin suuren talkoporukan kanssa?

Tekijöitä tarvittiin. Moni sai käyttää osaamistaan ja monille kertyi uusiakin taitoja. Joskus yllättänyt sade toi haasteita työjärjestykseen, kun katolle ei päässyt ja siirryttiin sisähommiin. Silti kaikille löytyi mielekästä tekemistä.

Jääkö rakentamisesta aikaa muulle liikunnalle?

Harrastan hiihtämistä ja liikuntaa eri muodoissaan. Taannoin myös vedin hiihtojaostoa Lapinlahden Vedossa. Siinäkin mielessä latumajanne oli kiinnostava hanke.

Mieleenpainuvin projektisi?

Erikoisin kohde on pystyhirsitalon rakentaminen. Lienee ainut Suomessa.

Reijo - Rakennusmies

Reijo Kolari oli talkoolaisena remontin alusta loppuun. Reijoa näki purkamassa, rakentamassa ja maalaamassa. Siinä sivussa hänen ruskettunut olemuksensa sukeutui suorastaan rantaleijonakuosiin.

Olit ahkerimpia talkoissakävijöitä, Mikä rakentamisessa kiehtoo?

Eläkeläisellä on aikaa, minkä voisi käyttää huonomminkin. Toisaalta, olihan se mielenkiintoista, kun en ole juurikaan rakennellut.

Kävit välillä leikkauspöydällä ja näytti, siltä että hyppäsit pöydältä suoraan rak-salle "kuntoutumaan"?

Meni se seuraavaan päivään. Haavaa piti vähän varoa ja valita työt sen mukaan. Hyvin parani raittiissa ilmassa.

Mikä oli vaativin ja mikä toisaalta mieluisin työvaihe?

Vanhan huovan irtiotto koetteli luontoa, koska repiminen kävi käsille. Hommassa työkavereina olivat mm. Mauri Räsänen ja Mitro Paavilainen, joiden kanssa yhteistyössä huopa pala palalta irtosi. Villoituksen laitto oli mielenkiintoista, kunhan oli ensin oppinut. Viimeistelyistä maalaaminen oli mieluista, kun se loppumaa-likin jo häämötti.

Ahkerana saunojana, taisi talkoosaunakin maistua?

Kyllä vaan. Saunassa pehmeni työn tuomat lihasjäykkyydet, sai rauhoittua ja rentoutua kesäillassa.

Muita mietteitä remontista?

Ehdottomasti tarpeellinen - Ja mielettömän hyvä talkooporukka. Toivotaan, että majan käyttäjiä riittää, ja tulevatkin sukupolvet osaavat nauttia tiloista.

Riitta - "Piäemäntä"

Kuva: Sakari Palmio

Riitta Karhusen restorante piti hyvää huolta talkoolaisten ruokailusta. Menut olivat maistuvia ja monipuolisia. Kokkien

vaihtuessa ruokiin tuli ripaus myös uusia vivahteita.

Talkoolaisia oli päivittäin keskimäärin 10 - 15. Millaisia järjestelyjä talkooruokailu vaati?

Kihhauksen kesäkeittiö, jossa oli sähkölevy ja jääkaappi/pakastin, toimi kohtuullisen vaivattomasti. Vesi kannettin kanisteireilla ja kuuma vesi tiskaamiseen saatiin saunasta. Tiskit hoidettiin ulos rakennetussa pisteessä. Rakentajat nauttivat ruokansa paljolti pihapöydissä tai varaston suojassa. Kaksi kuukautta keittoruokaa antoi mukavaa haastetta keittäjille. Heikosta lumitilanteesta johtuen, pakkasesta löytyi pullaa moneen kahvitaukoon. Pullakaupassakin piti lopulta käydä, vaikka se ei kuulu tapoihimme.

Löytyikö helposti apulaisia ja varaemäntiä?

Keittiöön tulijoita oli mukavasti ja makuelämykset tulivat kahdeksan emännän ruokalistalta. Emännät tekivät myös pihaitoja ja lämmittivät useasti talkoosaunan.

Mikä on arviosi uudesta keittiöstä ja uudistuneesta rakennuksesta?

Keittiö on valoisa ja avara. Yhtenäinen lämmitetty lattia antaa tasaisen lämmön ja on mukavampi liikkua. Pullat kohoavat kohinalla. Kiitosta tuli jo ensimmäisiltä vuokralaisilta: Hääjuhlaa valmistelevat pitopalvelun ammattilaiset olivat erittäin tyytyväisiä keittiöömme. Talkooporukka teki hyvää työtä ja henki aivan uskoma-tonta. Kiitos kaikille urakkaan osallistuneille.

Mitä uudistunut keittiö vaatii myyntivuorolaisilta?

Alussa voi olla hieman hakemista. Välistä etsin vielä itsekin työvälineitä. Jokunen uusi ja samoja välineitähän siellä on. Vuorolainen selviää paljolti ihan entisillä eväillä.

"Joutessasi" olit mukana myös raa'an rakentamisen kimpussa. Taitaa olla tuttua tohinaa?

Raakaa se olikin. Betonilattian kärräämistä, autojen kantamista ja rakennussii-vousta. Kyllä, kyllä tuttua omakotiasujalle. Viimeisin kotiurakka oli ulkomaalaus. Jo kolmas värisävy vuoden -88 jälkeen.. emännänharmaa. Tällä nimellä kutsun myös Pilpan uusia harmaasävyjä. Tuvan kattoa katsoessaan, minä ja moni muukin voi kädenjäljestään sanoa; "Tulkoon lunta, ei tupaan vaan laduille."

-Martti Rissanen-

Kuvat, ellei muuta mainita: Martti Rissanen

P.S. Emäntä muistuttaa, että **latukahvion myyntivuoroja voi jo varata:** Hiihtokauden 2015 lista löytyy www.sivuilla.

SYYSTALKOOT PILPASSA

la 11.10 ja la 25.10

alkaen klo 10

- Tule mukaan -

PUIJON LATU RY:N SYYSKOKOUS

Kuva: Päivi Heikkinen

Puijon Latu ry:n syyskokous pidetään **keskiviikkona 5.11.2014 alkaen klo 18.00** Ravintola Lounas-Salongin kabinettissa (Kasarmikatu 12, Kuopio). Sisäänkäynti Torikadun puolelta.

Kokouksessa käsitellään sääntöjen kohdassa 13 määritellyt asiat. Kahvitarjoilu. **Tervetuloa joukolla päättämään!**
-Hallitus

Syyskokouksessa käsitellään mm. seuraavia asioita:

-Päätetään tilikauden 2015 koskevat jäsenmaksut.

-Hyväksytään tilikauden 2015 toimintasuunnitelma ja talousarvio.

-Päätetään seuraavana tilikautena maksettavien palkkioiden (2014 puheenjohtaja ja sihteeri 100 €, hallituksen jäsenet 30 €) ja kulukorvausten perusteet (2014 autolla talkooajosta enintään 0,40 €/km).

-Päätetään hallituksen jäsenten lukumäärästä (nykyisin 8).

-Valitaan hallituksen varsinaiset jäsenet erovuoroisten tilalle ja kaksi varajäsentä.

(Erovuorossa: Leena Haatainen, Ensio Holopainen, Markku Hynninen ja Kirsi Tuppurainen. Hallituksessa jatkavat: Taru Anttila, Paula Määttänen, Veikko Saikkonen ja Pii-Annele Santavuori. Vuoden 2014 varajäsenet: Martti Rissanen ja Heikki Väisänen.)

*-Valitaan toiminnantarkastajat ja varatar-
kastajat tarkastamaan vuoden 2015 tilit*

.-Päätetään, miten yhdistyksen kokouskutsut ja tiedonannot julkaistaan.

LATULAISEN LAUTEILLA

- Antti Luoranen

Yhdistyksen tiedotustoryhmä on kutsunut tällä kertaa Latulaisen lauteille Puijon Ladun "aktiiveista" Luorasan Antin.

Kyllähän me useimmat Latulaisen lukijat tiedämme, että Antti ja melonta liittyvät jollakin tavalla yhteen. Mutta, miten Antti tuli mukaan yhdistykseen? Ja, kuinka yhdistyksen melontatoiminta on 2000-luvun alusta muuttunut? Siitä, ja muistakin itseään yhdistyksessä kiinnostavista asioista Antti kertoo tässä.

Kuva: Antti Luoranen

Mistä?

Mistäkö olen kotoisin? Olen syntynyt Mikkeliissä, mutta muuttanut jo muutama vuosi ikäisenä Länsi-Suomeen. Sen jälkeen olen asunut Savonlinnan lähistöllä, Lappeenrannassa ja Helsingissä, josta muutimme Kuopioon. En siis taida olla mistään kotoisin... :)

Työskentelen IT-alalla ja harrastan retkeilyä, joka on ihan kivaa yksinkin, mutta vielä hauskeempaa kavereiden tai perheen kanssa. Kuten jotkut lukijoista ehkä arvaavatkin, retkeilyharrastukseni on painottunut melontaan, mutta myös hiihtely, pyöräily ja patikointi kiinnostavat. Perheessäni esiintyy myös akuuttia geokätköilykuumetta, joka ei (onneksi?) ole pahemmin tarttunut minuun.

Jäseneksi Puijon Latuun

Liityin Puijon Latuun ja Kallan Melojiin muuttaessani Kuopioon vuonna 2002. Olin innostunut melonnasta, mutta siihen aikaan Kuopion melontatoiminta vaikutti aika pienimuotoiselta Etelä-Suomen suuriin seuroihin verrattuna. Puijon Ladussa oli kuitenkin enimmäkseen mukavaa ja mutkatonta porukkaa, ja seuraavana vuonna olinkin ensimmäistä kertaa mukana 'Suomi Melo' -viestissä. Ensimmäisen melontaosuuden jälkeen illan pimetessä ihmettelin, että missähän sitä nyt ollaan, minne pitäisi mennä, kenen kanssa, millä autolla ja missähän se asuntoauto on? Kokemukseni mukaan nämä ovatkin perustavaa laatua olevia kysymyksiä Suomi Meloossa. No, asiat selvisivät ja reissu meni mukavasti.

Mukaan melontatoimintaan

Vuonna 2004 huomasin olevani mukana melontatoimikunnassa ja järjestämässä melontaohjaajakurssia, joka pidettiin Pilpassa, kouluttajaksi värväsimme Weltsu Lehtosen. Tämän jälkeen olen touhunnut Puijon Ladussa lähinnä melonnan parissa vetämällä iltamelontoja, uimahalliharjoituksia, kursseja, retkiä, joitakin työporukoiden melontoja -ja tietysti osallistumalla muiden järjestämiin tapahtumiin. Melontatoimikunnan jäsenenä taisin olla viisi vuotta putkeen.

Melontapuitteet

2000-luvun alkuvuosina Ladulla oli hyvin vähän melontakalustoa: Tuppuraisen Timo ja kumppanit lainasivat omia kajakkejaan yhdistyksen käyttöön, jotta melonta yleensä onnistuisi. Melomaan lähdettiin Pilpan saunan laiturilta, mikä aiheutti joskus närää saunojien keskuudessa.

Vuosien varrella yhdistykselle on hankittu melontakalustoa, rakennettu melontalaituri ja kanoottikatos vajan lisäksi, järjestetty koulutusta ja retkiä ym. Nykyään Ladulla lienee noin 15 aktiivista melontaohjaajaa. Kajakkien kuljetus kohti uusia seikkailuja onnistuu trailerinkin avulla.

Kalustoa riittää melko hyvin vuokraus- ja koulutuskäyttöön ja retkille, tosin suosituimmissa keskiviikkomelunnoissa kajakit saattavat joskus loppua kesken. Kallan Melojien kanssa on tehty hyvää yhteistyötä ja monet latulaiset ovat myös Kallan Melojien jäseniä.

Mukana muussakin

Puijon latulaiset järjestävät kaikenlaisia toimintaa ympäri vuoden. Melonnan lisäksi olen ollut mukana mm. Puijon laturetkillä ja karpaloretkeillä Tiilikkaan. Keväisellä hiihtoretkeillä on mukava pitää tauko Pilpan majalla ja joskus olen ollut tiskin toisellakin puolella. Tyttäreni ja poikani ovat olleet muumihihtokoulussa ja metsämörreilemässä.

Suunnitelmia ja muistoja

Syksyn pimetessä suunnitellaan jo ensi vuoden melonta- ja muita retkiä. Retkitoivomuksia voi esittää melontatoimikunnalle tai minulle. Minua kiinnostavat ehkä eniten jokireitit, joilla maisema vaihtuu, luonto on lähellä ja pienet virtapaikat ja kosket tuovat oman haasteensa melontaan. Myös yhdistetyt melonta/patikointiretket Hossassa ovat olleet hienoja. Ruunaan reissut ovat myös jääneet elävästi mieleen, samoin häät Naarajoella 2010, Oulankajoen loputtomat hiekkarannat, Nurmijoki tänä vuonna ja monet muut retket. Näistä voisi tarinoida enemmänkin, mutta saattaisi tila loppua tästä lehdestä...

Melomaan myös talvella

Melontaharjoitukset jatkuvat talvella uimahallissa, jossa voi opetella melonnan perusasioita, harjoitella melontatekniikkaa, taikka pelailia leikkimielistä ”poo-loa”. Viime vuonna järjestimme Ollin, Timon ja Pentin kanssa ensimmäistä kertaa eskimokäännöskurssin, joka on ohjelmassa tänäkin vuonna.

TERVETULOA MUKAAN!

Terveisin Antti

Lappi pienoiskoossa

-TSARMITUNTURIN ERÄMAA

Tunturipaljakoita, joilta avautuu laajat maisemat aina pitkälle Venäjän puolelle. Valoisia aihkimänniköitä kuukkeleineen ja varjoisia kuusikkorinteitä uteliaine tiaisparvineen. Lukemattomia lähteitä, joista kymmenet kirkkaat purot savaat alkunsa. Paljon poropolkuja, jotka ilmaantuvat jostakin vain hävitäkseen kohta huomaamattomiin. Merkattu reitti on vain Tsarmitunturin laelle, muuten saa kulkea omia polkujaan. Kolme hyväkuntoista, mutta täysin toisistaan poikkeavaa autiotupaa. Alue on kuin tiivistetty paketti Lapin erämaiden parhaista puolista.

Tuntureita ja kuruja

Tsarmitunturin erämaa-alue sijaitsee Ivalon itäpuolella vasten Venäjän rajaa. Etelässä suojelualuetta rajaa Nangujärventie ja pohjoisessa Kontosjärvelle vievä metsätie. Alue on pinta-alaltaan pieni, alle kymmenesosa UKK-puistosta, mutta luonteeltaan hyvin erämaamainen.

Paikallisille eränkävijöille ja poromiehille alueella on suuri merkitys. Autiotupien vieraskirjamerkinnoistä suurin osa on paikallisten kulkijoiden, ja vain harvaksen on vaeltajien kirjoitelmia.

Ydinalueen muodostaa Tsarmitunturin ja Akalauttapään tunturiylänkö. Näiden korkeimpien lakien ympärillä on kymmeniä paljakkaan yltäviä päitä ja morostoja. Tuntureiden väleissä on syviä kuruja, joista jylhimpänä kaksikilometrinen Pahakuru Akalauttapään pohjoispuolella.

Monia kauniita kuruja ei ole edes nimetty karttoihin. Viime retkellä osuimme sattumalta Hukkamoroston eteläpuolen kuruun, joka pihlajia kasvavine rinteineen ja syvänvihreine lampineen vetää herkkyydessään vertoja Saariselän Paratiisikurulle.

Tsarmikuusikko on Suomen pohjoisin yhtenäinen kuusimetsä. Kynttiläkuusien tummana kohoava latvusto on varsinkin erämaan eteläpuolen rinteille tyypillinen. Kuusikko ei ole ”puolen hehtaarin metsä”, vaan se kattaa runsaan kolmannesksen koko erämaan alasta. Puut ovat leveäperäisiä ja suippolatvaisia, alarinteissä hyvinkin pitkäkasvuisia. Lakimailla kuusikko madaltuu ja harvenee, muodostaen avaria, puutarhamaisia kenttiä.

Kolme erilaista tupaa

Rajavyöhykkeen pinnassa, alueen koillis-kulmassa on Ahvenlammen autiotupa. Se on rakennettu jo 40-luvulla alunperin rajavartiotuvaksi. Viime vuosina tupa on remontoitu erinomaiseen kuntoon paikallisen erämiesryhmän toimesta. Tilaa on 2 - 3 yöpyjälle. Huollosta vastaa metsähallitus. Vanha tunnelma on säilytetty, ja tupa on viihtyisimpiä, joissa olen poikennut. (Huussissa kannattaa poiketa, vaikka ei olisi tarvettakaan...)

Reilu 30 vuotta sitten yövyin ensimmäisen kerran Artan mustuneessa pienessä hirsipirtissä Tsarmitunturin etelälaidalla. Nyt oli yllätys, kun palaneen, vanhan

tuvan sijoille oli noussut uusi, taiten salvettu kelokämpä. Jokainen yksityiskoh- ta on huolella suunniteltu ja toteutettu. Erinomainen vesipaikka on Tupatievan juuressa avautuvat jääkylmät kaltiot, joista alkaa vuolas puro. Tämänkin tu- van on rakentanut tuo sama Ivalolainen erämiesporukka metsähallituksen avus- tuksella. Tässä lainaus vieraskirjan alku- sivuilta: *"2.10.2013 kämpän luovutus MH:n autiotuvaksi. Joimme prinsessakak- kukahvit uuden hienon kämpän kunniak- si. Loistavaa työtä! MH:npuolesta: Pirjo Seurujärvi, Ivalo. Luovutustilaisuudessa mukana myös Metsäveljien eläkeläis- osastosta Urpo, Kari ja Seppo."*

Alueen kolmas autiotupa on lähes uusi **turvekammi Tsarmikuusikon kätkössä** Kivijoen latvahaaran varressa. Tarkkaa sijaintia ei haluta kertoa, eikä sitä ole MH:n oppaissa eikä Retkikartta.fi:ssä. Karhukammi on rakennettu ikivanhan kamminpaikalle säilyttämään vanhaa erä- kulttuuria. Metsähallitus on antanut ra- kennusluvan ja osan materiaalista, ja jäl- leen sama Metsäveljien ryhmä on talkoilla pystyttänyt vanhan perinteen mukaisen viihtyisän kammin. Viime kesän retkellä kävelimme koko päivän sateessa Pihla- jamorostolta epävarmoin mielin kohti neuvottua paikkaa. Melkein törmäsimme turveseinään, ennen kuin iltahämärässä huomasimme kammin. Sijainti piti paik- kansa, ja varusteet saatiin kuivamaan ka- minan lämpöön. Kerron koordinaatit, jos joku on lähdössä sille suunnalle.

Reittivaihtoehtoja

Pohjoisen puolelta on polku Tsarmitun- turin laelle. Siitä on hyvä jatkaa Artan kämpän kautta Pahakurulle ja Akalautta-

päälle. Pahakurulta on vakiintunut reitti kauniiden Asentolampien kautta koilli- seen kohti Ahvenlammen tupaa. Vierei- sen Santapään laelta avautuu huikeat näkymät mm Venäjän puolen suurelle Madsash-järvelle, jonka rannalla aikoi- naan oli kolttien kesäkylä.

Ahvenlammen kämpälle tulee pohjoi- sesta rajamiesten polku pitkin Seitapään kuvetta. Rajavyöhykkeen takarajaa on nykyisin muutettu siten, että polkua voi vaeltajakin käyttää koko matkan.

Etelästä on erinomainen reitti pitkin Ison Arttajärven eteläpuolista harjujonoa. Harjun lakea noudatteleva maisemapolku vie kohti erämaan ydinalueita ja häviää vähitellen Kivijoen varsille. Nangujärven tie päättyy vyöhykkeen reunaan Kip- pisjärvelle, joten sitä pitkin pääsee aivan erämaan kaakkoiskulmalle.

Morostojen ja tunturien rinteet ovat jyrkkiä varsinkin alaosistaan ja selänteet kohoavat pääasiassa pohjois-eteläsuun- taan. Useat purot virtaavat syvissä laak- soissa. Kulkeminen itä-länsisuuntaan on työläämpää ja kiipeämistä riittää, mutta useat avautuvat maisemat palkitsevat vaivan. Varsinkin talvikelillä ahkiota ve- täessä kannattaa kulkureitti valita pitkin purolaaksoja. Neljän viiden päivän vael- luskohteena alue on sopiva, mutta viikok- sikin riittää hyvin katseltavaa.

Tsarmitunturin erämaata on sanottu jopa Suomen kauneimmaksi vaelluskohteeksi. Alueita on vaikea rankata, mutta muuta- man aikaisemmankäynnin ja viimekesän retken jälkeen tuntuu, että valinta saatta hyvinkin olla oikeutettu.

Lentuan retkellä Kuhmossa 2014. Kuva: Antti Luoranen

RETKILUISTELU PUIJON LADUSSA

Retkiluisteluretkiä järjestetään olosuhteidemme salliessa. Retkien yhteydessä on jäällä liikkumisen turvallisuusopastusta.

Puijon Ladulla on Retkiluistelu-sähköpostilista. Uusista retkistä ilmoitetaan Retkiluistelu-sähköpostilistaan liittyneille retkiluistelun turvallisuusohjeisiin sitoutuville henkilöille.

Lue lisää:

<http://www.puijonlatu.fi/retkiluistelu>

Kuva: Puijon Ladun www-sivut

Melontaa - JA ELÄMÄÄ

Piti kirjoittaa melonnasta, koska olen toimikunnan koollekutsuja. Mutta ajatukset jäivät kiertelemään alkuvuoden tapahtumiin yleisemminkin...

Keväthiihtoviikko

Kuopion kehojen hiihto-olosuhteiden jälkeen Vuontispirtin ensimmäinen keväthiihtoviikkoni oli hieno retki. Mahtavien hiihtomahdollisuuksien lisäksi sain pinnistettyä hierontaputiikkini käyntiin, ja ensimmäiset maksavat asiakkaat löytyivät enimmäkseen saman retkibussin ihmisistä.

Kattoremontteja

Kattoremontit ovat olleet tämän kesän juttu sekä Pilpassa että kotitaloyhtiössä. Pilpan talloissa oli hienoa seurata, kuinka porukalla saatiin paljon aikaan. Ammattilaisia näkyy latulaisista löytyvän moneen työhön, ja entinen konttorityöläinenkin tunsii olevansa avuksi, kun oli hyviä op-paita. Kotona kattoa tekee urakoitsijan väki, ja sitäkin on mielenkiintoista seurata -ja olla osallisena tilaajan ja maksajan roolissa.

Melontakesä 2014

Melontakesä on ohjattujen melontojen osalta paketissa: Upeissa olosuhteissa melottu kuutamomelonta Laivonsaaren kupeeseen päätti mukavan vilkkaan kesän. Omat ”huiput” olivat tänä kesänä

’Suomi Meloo,’ veljen mökkimaisemissa Puumalassa melotut retket ja tuo e.m. kuutamomelonta. Lisäksi peruskurssien vetäminen yhtenä ohjaajista on aina antoisaa. Toivottavasti monelle muullekin tuli hienoja hetkiä vesillä!

Turvallisesti vesillä

Ohjatussa toiminnassa korostuvat turvallisuusasiat, ja siksi taas niitä mietin. Alku-kesän viileys ja sateet, sitten hellejakso ja ukkoset, antoivat melonnalle puitteet, joissa on myös vaaroja tarjolla. Veden voimasta tuli muistutus, kun avokanoottimme ruttaantui kiven ympärille Vaikkojoella. Henkilövahingoilta välttyttiin onneksi, mutta tapahtuneen seurauksena meillä ei ole nyt avokanoottia käytössämme. Yksi keskiviikkomelonta peruttiin ohjaajien harkinnan perusteella ukkosen takia.

Mitä useampi meistä on kokeillut, miten kaatuneesta kajakista pääsee pois ja tullut sitten autetuksi takaisin kajakkiin sekä kokeillut myös auttajana olemista, sitä turvallisempaa kaikkien on olla mukana retkillämme tai omilla melonnoilla. Uimahallissa on hyvä aloittaa kokeilut!

”Kesäbonusta”

Tämän kesän ekstra bonus tuli vähän puun takaa, kun tulimme lähteneeksi kymmenen hengen porukalla Ruotsin Abiskoon. Piti tutkia pitkät tovit kasvikirjoja reissussa ja sen jälkeen. Hienoa, että tuli niitäkin maisemia nähtyä ja koettua. Toinen ekstra bonus on, kun saa olla mukana pojan perheen Aadan touhuissa.

Reippaita syyspäiviä toivottelee
Paavo melontatoimikunnasta

KIRJASTON KÄTKÖISTÄ

- Haltin valloitus

Kaarina Karin kirjanen "Haltin valloitus" (Kiskallio, 1978) on hauska ja valloittava kertomus naisten tunturiretkistä, joilla on ollut kauaskantoinen merkitys Lapin matkailulle, josta saa sopivan vertailukohdan nykyiseen tunturimatkailuun ja Lapin turismiin.

Kerrallisella käynnillä kirjastossa silmäni sattui Kaarina Karin kirjoittama 'Haltin valloitus' -kirjanen. Useat erämaihin rakastuneet tuntevat sen, tai ainakin ovat kuulleet mainittavan siitä. Kirjanen on helsinkiläisen voimisteluopettajan Kaarina Karin v. 1978 kirjoittama kuvaus hänen matkoistaan Kuusamoon ja Haltille.

Kaarina Karia retkikuntineen pidetään yleisesti Lapin matkailun alulle panijana, sillä Haltin matkojen lisäksi hän SNLL:n (Suomen Naisten Liikuntaliiton) kanssa aloitti hiihtokurssit Pallaksella, jonne rakennettiin mm. Lapin ensimmäinen turistimaja hiihtovieraita varten.

En ollut tätä teosta koskaan erityisesti etsinyt kirjastosta, mutta innolla tartuin nyt siihen tutustuakseni Kaarinan ja hengenheimolaistensa Haltin valloituksesta - niin paljon olin siitä kuullut ja lukenut muiden kirjoittamana. Huomionarvoista on, että näiden retkien kaikki osallistujat olivat naisia, miehet toimivat vain avustajina ja oppaina. Kirjanen on Kaarina Karin kirjoittama, mutta retkien varsinainen suunnittelija ja sielu oli Anna Lehtonen, SNLL:n pitkäaikainen hiihtokurssien vetäjä. Kaarina ja Anna olivat retkien vakio-osallistujia muun joukon vaihtuessa. Mielestäni heräsi myös kysymys, kuinka tarkkoja kertomukset ovat, sillä teos on kirjoitettu noin 45 vuotta retkien tekemisen jälkeen!

rina ja Anna olivat retkien vakio-osallistujia muun joukon vaihtuessa. Mielestäni heräsi myös kysymys, kuinka tarkkoja kertomukset ovat, sillä teos on kirjoitettu noin 45 vuotta retkien tekemisen jälkeen!

Ensimmäiset tunturiretket

Ensimmäinen tunturiretki suuntautui Kainuuseen, jonka tarkoitusta Kari kuvaa "harjoitteluksi suurempia päämääriämme varten". Ensimmäinen retki Käsivarteen tehtiin kevättulvien parhaaseen aikaan v. 1932, ja se oli valmistelua Haltin valloitusta varten. Varsinainen Haltin valloitusretkelle lähdettiin heinäkuun puolivälissä 1933. Vieraskirjan viemisestä Haltille katsotaan Haltin matkailun alkaneen, joskin ennen heitä Suomen korkeimmalla tunturilla oli käynyt jo virkamiehiä ja tutkijoita eri tarkoituksissa. Vieraskirjan retkikunta jätti Haltin rajapyykille 309. Mutta, myöhemmin vieraskirja on siirretty Haltin korkeimmalla kohdalla olevalle rajapyykille nro 309b. Tänä vuonna Haltin valloituksesta on kulunut 81 vuotta.

Retket on kuvattu valloittavalla tyyllillä ja tekstiä elävöittämiseksi kirjassa on runsaasti kuvia retkien varrelta ja elämästä Käsivarressa. Kuvaus on valloittavaa ja ainakin minulle tuli melko selkeä kuva

viime vuosisadan alkupuolen ihmisistä ja elämästä Kilpisjärvellä ja Käsivarren pohjoissopukassa.

Varusteet

Lähes sata vuotta sitten ei ollut nykyisen kaltaisia varusteita, ja retkeläiset joutuivatkin käyttämään luovaa mielikuvitusta ja hulluutta miettiessään, miten varusteet saadaan kuljetetuksi mukana. Ne eivät näet olleet aivan niin kevyitä kuin nykyiset grammafriikkien teltat ja kuivatut ruoat. Esimerkiksi paksusta kankaasta tehty neljän hengen Sopoteltta painoi kahdeksan kiloa ja kahden hengen ohuemmasta kankaasta valmistettu teltta sekin neljä kiloa. Kuljetusongelma ratkaistiin rakentamalla työntörrattaat, jossa oli vaneerilava pyöränä romukaupasta löydetty lastenvaunujen korkea ratas. Sitä oli helppo ”työntää matalissa vesipaikoissa ja helposti se nousi ja liukui suurienkin kivikkojen yli”. Keksintö oli niin hyvä, että SNLL hyväksyi sen järjestämälleen jalkamatkalle Ahvenanmaalle telttojen kuljetusta varten. Varusteita kuljetettiin myös porojen selässä, jolloin heillä oli mukanaan palkattu porosta huolehtiva lappalainen.

Ei ollut neitosilla nykyisiä vaelluskenkiä, monoissa he valloittivat Haltin kesäkelilläkin. Nukkuminen tapahtui makuusakissa, missä täyteenä oli untuvaa.

Lähtöpaikkaan

Matkustaminen Kilpisjärvelle oli luku sinänsä. Suomen puolella ei ollut tietä Kilpisjärvelle, joten ensin matkustettiin Norjan puolelle joko laivalla tai junalla ja myöhemmin myös lentäen, jatkettiin linja-autolla Kvesmenesiin ja siitä eteen-

päin jalkapatikassa. Kuinkahan moni meikäläisistä viitsisi matkustaa näin työläällä tavalla Kilpisjärvelle? Halpaakaan se tuskin oli.

Etenkin Käsivarren retkillä unohdettiin kiire. Matkat kestivät useita viikkoja ja ennen tunturiin lähtöä Kilpisjärven Siilastuvalla kerättiin voimia tulevalle vaellukselle useita päiviä. Takaisin kotiin palattiin eri reittiä, sillä Käsivarren patikkaretket päättyivät littoon, mistä jatkettiin venekyydillä asutuille seuduille.

Matka taittuu

Retkeilijät olivat reippaita naisia, sillä mm. patikkamatkaa tuntureiden kautta Kvesmenesistä Siilastuvalle he eivät pitäneet pitkänä, vaikka matkan varrella oli kivuttava n. 1500 metrin korkeuteen. Tunturissa he kerran arvelivat kulkeneensa vajaan vuorokauden aikana 35 - 40 km, ja Kainuun reissullakin retkeilijät kävelivät useita reilun parin peninkulman päivämatoja itikoiden kiusatessa matkalaisia. Mm. Sallatunturin valloitukselta paikallinen asukas oli maininnut, että ”kukaan ole käynyt niin nopeasti Sallalla kuin me”. Mutta eivät lappalaisetkaan mitään vätyksiä olleet, sillä Aslak Juuson kulkunopeus tunturissa oli noin ”1 tunti ja peninkulma”. Varsin korkealle nostan hattuni kyseisille retkeläisille ja tunturien asukkaille!

Kirjansa Kaarina Kari omistaa ”Haltin valloituksen Anna Lehtoselle, näiden yhteisten tunturiretkien pääsuunnittelijalle ja johtajalle, Suomen ensimmäisten tunturihihtokurssien johtajalle ja näiden kurssien monivuotiselle opettajalle”.
-Pekka-

PILPAN Perhoset

Näin syksyllä ajatukset palaavat menneeseen kesään: Helteisiin päiviin, kukkake-toihin - ja perhosiin. Kuluneena kesänä Pilpan ympäristössä havainnoitiin systemaattisesti hyönteisiä. Havaitsitko sinä Pilpassa liikkeussasi komeaa Keisarinvit-taa?

Niityillä monipuolista lajistoa

Pilpan niityt ovat entisen torpan pelloille ja laitumille syntyneitä tuoreita pienruohon- sekä heinäniittyjä. Mutta, onpa joukossa pieniä ketolaikkujakin. Niittykasvilisuutta edustavat muun muassa alueella runsaana kukkivat päiväkakkarat ja peurankellot, ketokasvillisuutta ketoneilikat.

Luontotyyppien uhanalaisarviossa kaikki kedot ja tuoreet pienruohoniityt on arvioitu äärimmäisen uhanalaisiksi ja heinäniitytkin erittäin uhanalaisiksi. Laidunnuksen päätyttyä Pilpan niityt ovat pysyneet avoimina Puijon Ladun ahkeran talkooväen ansiosta, mutta uhkana ovat silti rehevöityminen ja vieraslajit kuten lupiini.

Viime kesänä keisarinviitta oli Pilpan runsaslukuisimpia päiväperhosia. Tänä kesänä keisarinviittoja kuten muitakin perhosia on ollut vähän vähälumisen talven ja kylmän alkuke-sän johdosta.

Pilpan niityt ja palstaviljelmät, sekä näitä ympäröivät rehevät kuusi- ja haapamet-sät ylläpitävät monipuolista eläinlajistoa, kuten hyönteisiä, joita on nyt havainnoitu kahtena perättäisenä kesänä. Viime kesä-nä havaintojen keruu oli vielä satunnaista haavimista, mutta tänä kesänä selvitys on ollut jo järjestelmällisempää.

Alueella ei ole tehty aiemmin selvityksiä ja valtaosa yksittäisistäkin lajihavainnois-ta onkin allekirjoittaneen tekemiä tältä tai viime kesältä.

Paikalliset lajistosiselvitykset ovat tärkeitä, sillä niiden perusteella arvioidaan ei aino-astaan lajien levinneisyyttä ja yleisyyttä vaan myös mahdollista uhanalaisuutta.

Joka kesäisellä niitolla Puijon Ladun ahkera talkooväki edesauttaa perinnemaisemista riippuvaisten lajien säilymistä.

Pilpan päiväperhosia

Pilpan päiväperhosia ovat muun muassa isoihin hopeatäpliin kuuluva komea keisarinviitta ja sinisiipisiin kuuluva ketokultasiipi. Keisarinviitta on ilmaston lämmetessä levittäytynyt pohjoisemmaksi ja yleistynyt, kun taas silmälläpidettäväksi arvioidun ketokultasiiven tulevaisuutta varjostaa niittyjen rehevöityminen ja umpeenkasvu.

Komea nelitäpläjäärä on Pilpan erikoisuuksia. Laji on harvinainen, mutta voi olla silti runsas Pilpan kaltaisissa hyvissä elinympäristöissä.

Uhanalaisiksi taantuneiden perhosten kuten muidenkin hyönteisten suojelu ei onnistu ilman näiden elinympäristöjen suojelua. Pilpassa palstaviljely ja niitty-

jen avoimena pitäminen auttaa parhaiten maatalousympäristön perinteisistä maankäyttötavoista riippuvaisia kulttuurisidonnaisia lajeja, kuten juuri ketokultasiipeä.

Vaikeammin havaittavia lajeja

Karhunputken kukinnolla istuva keisarinviitta tai vaikkapa kovakuoriaisiin kuuluva komea nelitäpläjäärä ovat helppoja havaita.

Vaikeammin havaittavia sen sijaan ovat kasvuston seassa tai esimerkiksi maanpinnalla liikkuvat pienemmät hyönteiset. Oma lukunsa ovat yöperhoset, joiden havainnointi ei onnistu lainkaan ilman erilaisia pyydyksiä.

Punaviinin houkuttelemina syöttirysiin on jäänyt muun muassa värikkäitä ritariyökkösiä. Suomen isoimpiin perhosiin kuuluvaa siniritariyökköstä saattaa yhdessä rysässä olla yön jäljiltä jopa useita kymmeniä yksilöitä. Joukossa on ollut myös pikkuritariyökkösen kaltaisia harvinaisuuksia, josta on entuudestaan Pohjois-Savosta vain muutamia havaintoja.

Havaintojen kerääminen

Rysiin eksyneet perhoset määritetään ja yksilömäärät kirjataan ylös minkä jälkeen valtaosa yksilöistä päästetään vapauteen. Havainnot viedään valtakunnalliseen hyönteistietokantaan jossa ne ovat tutkijoiden käytettävissä. Harvinaisemmista lajeista menee ilmoitus myös Kuopion luonnontieteelliseen museoon sekä kaupungin ympäristötoimeen.

Teksti ja valokuvat: Eerikki Rundgren

MELONTAKAUDEN PÄÄTÖS Ke 15.10

Tule mukaan kertomaan, kuinka melontakausi sujui.

Suunnitellaan ensi kesän toimintaa.

Niiralan uimahallin 2. kerroksen kokoustila ke 15.10. klo 17 - 20.

Yhteyshenkilö: Paavo Jaakkola, puh. 0400 892 443

RETKEILIJÄN TEEMAILTA 22.10.

Retkeilijän teemailtaa ke 22.10 klo 17.30 - 21.00.

Aihe: Ensiavun perustaidot. (Mukaan mahtuu max 20 henkilöä.)

Kouluttaja: Tatjana Uimonen.

Ilmoittautumiset 20.10 mennessä: Heikki.Vaisanen@uef.fi

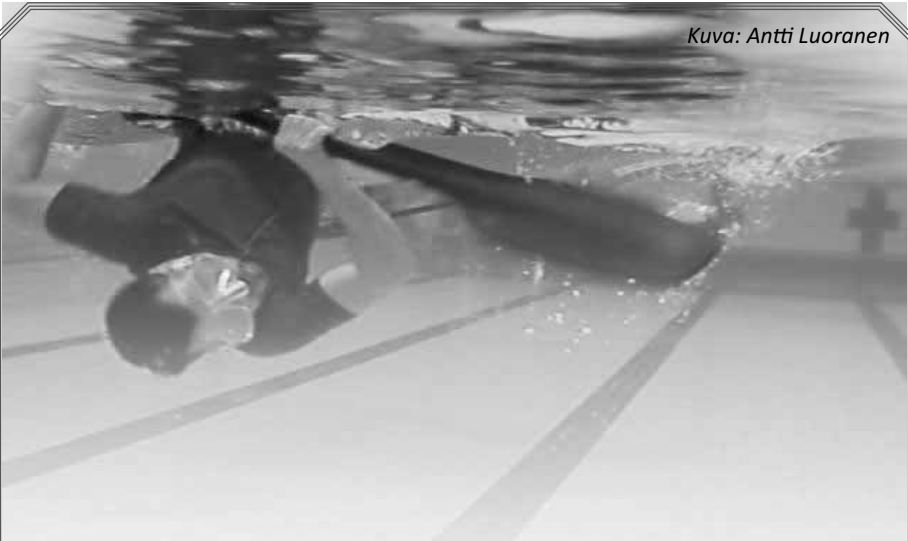
MELONTAA UIMAHALLISSA

UIMAHALLIHARJOITUKSET LAUANTAISIN MARRAS-MAALISKUUSSA

Puijon Ladun melontaharjoitukset Niiralan uimahallissa **alkavat 8.11.2014 klo 18.** Ensimmäisellä kerralla hallille viedään kajakkeja. Kaluston kuljetus/pesutalkoisiin voit ilmoittautua Antille sähköpostilla luoranen@luukku.com tai puh. 040 539 4767.

Uimahallissa harjoitellaan melontatekniikkaa ja –turvallisuutta (esim. kaatuminen ja pelastautuminen) sekä pelaillaan palloa. Kokeneemmat melojat ja ohjaajat opastavat aloittelijoita. Nähdään uimahallilla lauantaisin klo 18. Avainhenkilö on avaamassa hallin ovea klo 18:10 saakka, joten tule paikalle ajoissa. Allasaika on klo 18:30 - 20.

Halliharjoituksiin ei tarvitse ilmoittautua. Vuorojen peruutuksista ilmoitetaan nettisivuilla www.puijonlatu.fi/melonta ja melojien sähköpostilistalla. Osa marras-joulukuun vuoroista on varattu kokonaan Eskimokäännöskurssille!

Kuva: Antti Luoranen

ESKIMOKÄÄNNÖSKURSSI

Eskimopyörähdys on nopein tapa pelastautua, kun kajakki kaatuu. Eskimokäännöksen hallinta auttaa parantamaan melontatekniikkaa ja turvallisuutta. Eskimokäännös on koskimelonnan perustaitoja, ja onhan se myös näyttävä temppu.

Eskimokäännöskurssi järjestetään Kuopiossa Niiralan uimahallissa kolmena lau-antai-iltana: 22.11., 29.11. ja 13.12.2014. Tapaaminen uimahallin eteisessä klo 18. Kaikilla kerroilla ei ole pakko osallistua, mutta toivomme, että pääset mukaan ainakin kahtena iltana. Mahdollisista muutoksista kurssipäiviin ilmoitetaan nettisivuilla www.puijonlatu.fi/melonta.

Kurssin hinta: Puijon Ladun jäsenille on 35 euroa ja muille 45 euroa.

Osallistujilta vaaditaan uimataito. Oma nenäklipsi (löytyy esim. urheiluliikkeestä) ja uimalasit tai sukellusmaski ovat suositeltavia varusteita kursseilla. Tarvittaessa voit myös lainata nenäklipsin tai sukellusmaskin.

Lisätiedot ja ilmoittautumiset:

luoranen@luukku.com, tai puh. 040 539 4767.

Ilmoita nimesi ja puhelinnumerosi sekä oletko Puijon Ladun jäsen.

TALKOOLAISTEN TEATTERI 29.11.

Talkoolaisten yhteiseen teatteripäivään kokoonnutaan lauantaina 29.11. klo 14.15. Näytöksenä on Mika Waltarin kirjoittama 'Gabriel tule takaisin'.

Tule näkemään miten Gabriel Lindström kertoo suloisia valheita kirjakauppaa pitävälle sisaruksille ja heidän sisarentyttäreilleen uudessa studionäyttämö-Mariasassa. Näytöksen väliajalla kahvitarjoilu karpalokinuskileivoksen kera.

Sitova ilmoittautuminen tapahtuu maksamalla 10 € viimeistään 24.10 Puijon Ladun tilille FI 24 3636 3010 4504 76. Viestiosaan maininta väliaikatarjoilusta: teattarikahvi /-tee/ tai /-kaakao.

Liput jaetaan teatterin aulassa. Tule paikalle viimeistään klo 14.

ENSILUMEN HIIHTOVIKKO 6. -13.12.

Perinteinen Puijon ja Joensuun Latujen ensilumen hiihtoviikko Kiilopäällä.

Kuljetus sekä Kuopiosta että Joensuusta. Majoitusta hotelli Niilanpäässä. Uutuu-tena on majoitusta kämpppätyylisissä mökeissä, jossa voi majoittua 2-4 henkeä. Kuvaukset majoituksista ja niiden varustustasosta sekä kaikkea muuta Kiilopäätä koskevaa internetissä www.suomenlatu.fi/kiilopaa/.

Myös pelkkä kyyti on mahdollinen omatoimisille majoittujille tai tunturiin matkaaville. Matkan järjestelyssä noudatetaan Puijon Ladun matkaehtoja (kts. www.sivu.fi). Matkalle on ilmoittauduttava ja varaus myös vahvistettava viimeistään 24.10.2014 maksamalla 100 euron varausmaksu (ks. matkaehdot), mutta mitä enemmän vahvistat osallistumisesta maksamalla varausmaksun, sitä varmemmin mahdut mukaan ja pääset majoittumaan haluamaasi majoitukseen.

Lisätietoja:

Pekka Tikkanen, pekka.tikkanen@ppa.inet.fi, puh. 040 501 0345.

P.s. Matkaamme Kiilopäälle kymmenettä kertaa: Kysymyksessä on siis "Juhlavuosi". Tarkoituksena onkin järjestää viikon jokaiselle päivälle jotakin 'omaa' ohjelmaa, kuten ohjattu hiihto-/ lumikenkäretki tai iltatapahtuma. Tarkoitus on laatia vuosien varren tapahtumista 10-vuosikertomuksen. **Aikaisemmillä reissuilla mukana olleet: Kaivelettehan muistinne sopukoista mukavia sattumuksia vuosien varrella ja ilmoittattehan niistä Pekalla.** Myös valokuvat ovat tervetulleita.

PIKKUJOULU la 13.12

Puijon Ladun perinteinen koko perheen pikkujoulu la 13.12 klo 16.00 Pilpalla.

Pikujoulusauna:

Naiset klo 14.00 - 15.00. Miehet klo 15.00 - 16.00

MUUMIHIIHTOKOULU 2015

Puijon Latu järjestää Muumihiihtokoulun helmikuussa 4 - 8 -vuotiaille lapsille. Hiihtokoulussa opetellaan hiihtoon liittyviä perusasioita hauskaasti leikkien ja pelien avulla. Järjestämme opetuksen ryhmissä iän ja taitojen mukaan.

Ajankohta:

la 14.2. klo 10-11.30 (4v), klo 12-14 (5-8v)

su 15.2. klo 10-11.30 (4v), klo 12-14 (5-8v)

la 21.2. klo 10-11.30 (4v), klo 12-14 (5-8v)

su 22.2. klo 10-11.30 (4v), klo 12-14 (5-8v)

Paikka: Puijon hiihtostadion

Osallistumismaksu:

15 € /lapsi, maksu ensimmäisellä kerralla

Mukaan:

Säänmukainen vaatetus, omat huolletut sukset ja sauvat (miel.nimettyinä). Hiihtokoulun tauolla tarjotaan mehua ja keksejä.

Pakkasraja: -15 astetta

Tiedustelut ja ilmoittautumiset:

Kirsi Tuppurainen

puh. 040 707 8367

ks.tuppurainen@luukku.com

HALLITUS 2014

PUHEENJOHTAJA:

Vesa Karhunen, Pilpan isäntä

0400 275 562, vesa.karhunen@dnainternet.net

HALLITUS:

Leena Haatainen

0440 821 962, l.haatainen@luukku.com

Ensio Holopainen, rahastonhoitaja

0400 191 053, ensio.holopainen@pp.inet.fi

Markku Hynninen

0400 275 278, markku@hynninen.fi

Taru Anttila

0445 659 014, taru.anttila@gmail.com

Paula Määttänen

050 917 5440, paula.maattanen@dnainternet.net

Veikko Saikkonen, turvallisuusvastaava

050 548 4613, veikko_saikkonen@msn.com

Kirsi Tuppurainen, sihteeri

040 707 8367, ks.tuppurainen@luukku.com

Pii-Anne Santavuori, tiedottaja

0440 472 517, psvuori@gmail.com

VARAJÄSENET:

Martti Rissanen

050 595 9021, martti.iivari52@gmail.com

Heikki Väisänen

0500 600 778, heikki.vaisanen@uef.fi

TOIMIKUNNAT 2014 - Koollekutsujat

Kävely ja pyöräily: Riitta Karhunen, puh. 040 758 6844

Latu ja retki: Paula Määttänen, puh. 050 917 5440

Maja: Vesa Karhunen, puh. 0400 275 562

Melonta: Paavo Jaakkola, puh. 0400 892 443

Perheliikunta: Kirsi Tuppurainen, puh. 040 707 8367

Vuokrattavat RETKITAVARAT

	Yhteyshenkilö	Puh.	Viikko	Vrk
Vaellustelta, 3 hlöä	Veikko Saikkonen	050 548 4613	15€	3€
Vaellustelta, 2 hlöä, 2 kpl	Veikko Saikkonen	050 548 4613	10€	2€
Rinkka	Veikko Saikkonen	050 548 4613	10€	2€
Ahkio, 6 kpl	Risto Häyrynen	0400 678 833	20€	4€
Retki-/eräsukset, 2 paria	Risto Häyrynen	0400 678 833	10€	2€
Trangia	Risto Häyrynen	0400 678 833	5€	1€
Lumikengät, useita pareja	Vesa Karhunen	0400 275 562	7€	1,50€
Kasviskuivuri	Vesa Karhunen	0400 275 562	5€	1€
Kuomuperäkärry	Vesa Karhunen	0400 275 562	40€	10€
Kävelysauvoja	Vesa Karhunen	0400 275 562	4€	1€
Kanootit	Heikki Väisänen	0500 600 778	katso	netistä
Tanskan pyöräilykartat	Riitta Karhunen	040 758 6844		

Vuokrat maksetaan Puijon Latu ry:n tilille IBAN FI24 3636 3010 4504 76, BIC TAPIFI22.

Viestikenttään: vuokraaja, väline ja aika. Vuokraan lisätään toimitusmaksu 5€, mikäli nouto ja palautus eivät tapahdu Pilpan aukioloaikoina

LIITY JÄSENEKSI Puijon Latuun

Puijon Latu ry:n jäsenrekisteriä hoitaa Suomen Latu. liittyessäsi Puijon Latuun, liityt samalla myös Suomen Ladun jäseneksi.

Liittyä voit Suomen Ladun www.suomenlatu.fi/suomen_latu/ sivuilla:

Oikealla ylhäällä on ”nappi” ’Liity nyt jäseneksi.’ Kun valitset yhdistykseksi Puijon Ladun, voit valita haluamasi jäsenyyden:

- henkilöjäsen 25 €
- nuorisojäsen (alle 20 v) 13 €
- perhejäsenyys 34 €
- rinnakkaisjäsen 15 €

Perhejäsenyys koskee samassa osoitteessa asuvia. Rinnakkaisjäsen voi olla, jos on jo henkilöjäsenenä muussa latuyhdistyksessä.

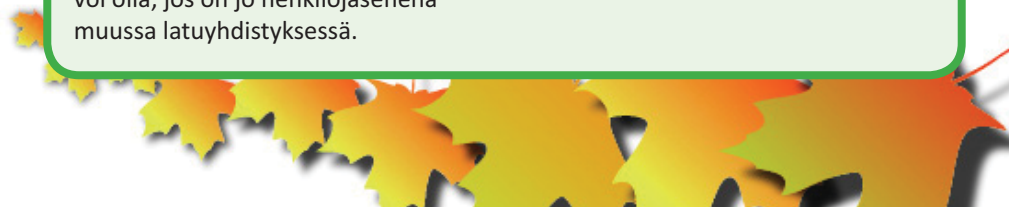
Voit liittyä jäseneksi myös soittamalla Suomen Ladun jäsensihteerille (puh. 044 722 6301).

Liittymisen jälkeen Suomen Latu lähettää postitse pankkisiirtolomakkeen, jolla maksat Suomen Ladulle jäsenmaksun.

Suomen Ladun sivuilla on koko jäsenistöä koskevaa tietoa, mm. jäsen-edut. Puijon Ladun sivuilta löytyvät paikalliset asiat:
www.puijonlatu.fi

**Tervetuloa
toimimaan ja vaikuttamaan!**

P.S. Lokakuussa tai sen jälkeen liittyneille jäsenille Suomen Latu ei lähetä kuluvan vuoden jäsenmaksulaskua eikä jäsenkorttia.

**Syyskokous 5.11. 2014 klo 18
(Lounas-Salonki)**